

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 126.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789642624/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

netop nogle Værelser ledige, og spurgte mig imorges, om jeg Ingen kjendte, til hvem jeg kunde anbefale hende.

I mindre end en halv Time var Værelserne leiede, og Capitainens Tøi bragt op.

Nu skal vi fornøie os, sagde han.

Augusta klappede i Hænderne af Glæde.

Naa, op Dig, Felix, sagde Vilhelm; bort med Sorgen for idag. For Fanden, vil Du lade Capitainen kunne fortælle sin Søn, at Du hænger med Næbet, fordi han blev forlovet.

Felix reiste sig og rystede sig som om han derved kunde afkaste de sørgelige Tanker, der tyngede ham; vendte sig derpaa til Capitainen og sagde:

De skal ikke troe hvad han siger. Jeg hænger ikke med Næbet fordi Deres Søn er forlovet, tvertimod, jeg er ret glad derover; jeg venter indtil – et Blik fra Augusta standsede ham – nei, jeg mener, jeg har faaet Lov til at ligge paa Sophaen – naar jeg har Jammer, og jeg var igaaftes paa et frygteligt Sold. Men det gjør Intet, De skal see, jeg kan være lystig; meget lystigere end sidst, jeg var i Selskab med Dem.

Og for at bevisе sin Lystighed, sparkede han til en Stol, saa den fløi hen imod Væggen. Augusta gik hen til ham, og sagde med et bedende Blik:

Ikke vild, Felix, De veed hvor ondt det gjør os at see Dem saaledes.

Nei, nei, tilgiv mig Augusta, sagde Felix idet han tvang sig; see saa, nu er jeg rolig. Lad os saa komme afsted; men tal til mig, saa bliver jeg i godt Humeur.

Hun tog hans Arm, og fortalte ham om alle de Bagateller, der var forefaldne siden igaar, disse tusinde Intetheder, hvoraf Fruentimmernes Conversation bestaaer; men som ofte have en Interesse, man forgiæves skal søge i den lærdeste Professors skarpsindigste Forelæsninger. Heller ikke blev Felix længe døv for hendes bløde Organ, saa at han, da de paa Gammeltorv steg op i en Drosche, der sat paa Kjælker figurerede som Kane, lo fornøiet til Capitainen og spurgte ham, om han senere var kommet paa det Rene, om det var her eller paa Kongens Nytorv at hans Søn boede.

En Kjøretour i den friske Vinterluft giver Appetit og godt Humeur. Værelset, der modtog dem, var hyggeligt, Maden god, og enhver af dem lod til at gribe det Gemytligе i Nydelsen, og i Øieblikket at glemme alt det Forbigangne. Vinduerne vendte ud imod Haven,